

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΑΛΟ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

Δυνατό όχυρό. "Υποπτη έκστρατεία με καταλυτικές επιδιώξεις. "Όχι στο ξεπούλημα. Μεγάλη ή εύδυνη όλων τῶν Ἑλλήνων.

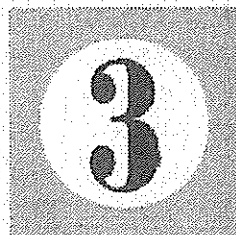
Ο χριστιανικά θεμελιωμένος γάμος είναι μεγάλο εχέγγυο. Αντίθετα ο γάμος που στερείται αυτή τη βάση, οδηγεί σε νοσήσιο. Όσο ζεύγη τὸν συνάπτουν ἀκολουθώντας τὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελίου, βρίσκουν σ' αὐτὸν ἀνείπωτες χαρές. Όσο ζεύγη παραβλέπουν αὐτὸ τὸ πνεῦμα, θὰ συναντήσουν σκοπέλους καὶ κακοκαιρίες δεινές.

(Ἱερός Κρασεότομος)

Ἐπάρχει μέσα στὸ Ἔθνος ἓνα ὄχυρό, πανάρχαιο καὶ ἀκόμη δυνατό, ποῦ, μαζί μὲ τὴν ὀρθόδοξη Πίστη, σημαδεύει καθοριστικὰ τὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων. Μοιάζει μὲ φρούριο ποῦ διασώζει καὶ προφυλάσσει, στὸ διάβα τῶν αἰώνων, τὴν ἀνθρωπιά καὶ ἑξασφαλίζει στὸν καθένα μας ὁμαλές προοπτικές γιὰ τὴ σωστὴ ἀνάπτυξή μας. Τὸ ὄχυρό αὐτὸ λέγεται Ο Ἰ κ ο γ έ ν ε ι α. Μέσα σ' αὐτὴν γεννηθήκαμε καὶ ἀνατραφήκαμε, κοντὰ της μάθαμε νὰ σεβόμαστε τὸ Θεὸ καὶ τὴς ἀξίες τῆς ζωῆς, αὐτὴ μᾶς δίδαξε νὰ ζοῦμε στὴν κοινωνία. Κατὰ κοινὴ ὁμολογία ἡ Οἰκογένεια παίζει τὸν βασικότερο ρόλο στὴ διάπλαση τοῦ χαρακτήρα καὶ στὴ δημιουργία πιστῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ζωντανὸ κέντρο βίης τῆς κοινωνίας. Οἰκογένεια διαλυμένη, ἠθικὰ ἀνεργάτιστη καὶ ἀλλοτριωμένη, οἰκογένεια χωρισμένη καὶ ἀποπροσανατολισμένη, γίνεται ἐστία μόλυνσεως καὶ παρήγοντας διαλυτικῶς ὄχι μόνο τῶν κοινωνιῶν, ἀλλὰ καὶ ἔθνων ὁλοκλήρων. Γι' αὐτὸ ὅσοι πονοῦν τὸ Ἔθνος καὶ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν προκοπὴ του, φροντίζουν μὲ κάθε τρόπο νὰ προφυλάξουν, νὰ στηρίξουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὴν Οἰκογένεια. Ἐνῶ ὅσοι ἀποβλέπουν στὸν ἐθνικὸ ἐκφυλισμὸ καὶ μαρμαισμό, αὐτοὶ βάζουν στόχο τους τὴν Οἰκογένεια καὶ ἐργάζονται γιὰ τὴν ἀποδυνάμωση καὶ διάλυσή της. Καὶ κἀπὶ τέτοιο φαίνεται νὰ ἐπι-

Ἡ Ἐκκλησία μιλάει στὰ παιδιά της μὲ τὴ γλῶσσα τῆς Εὐθύνης, τῆς Ἀλήθειας καὶ τῆς Ἀγάπης.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1980

χειρεύεται σήμερα στον ελληνικό μας χώρο με όσα προτείνονται σαν θεσμικές αλλαγές στο Οικογενειακό Δίκαιο της Πατρίδος μας.

Έκστρατεία υποπτη

Από καιρό έχουν αρχίσει να προβιάλλονται από μια μερίδα του Έθνους, καθώς και από άλλα μέσα, αντιλήψεις και απόψεις που βάλλουν ενθώς έναντιον της παραδοσιακής ελληνικής Οικογενείας, που αϊώνες τώρα στηρίζεται πάνω στις ακατάλυτες ήθικες αρχές της Ορθοδοξίας μας. Συγκεκριμένα διαβάζουμε και ακούμε ότι τάχα ο θεσμός της Οικογενείας είναι αναχρονιστικός και άφορητα δεσμευτικός, ότι δεν μπορεί να ξεκαλοουθήσει να θεωρείται Μυστήριο Ιερό, ότι είναι μια καθαρά ιδιωτική υπόθεση δύο ατόμων, ότι είναι προτιμότερες οι ελεύθερες συμβιώσεις, δηλ. τα «αστεφάνωτα» ζευγάρια, ότι τα παιδιά είναι βάρος δυσβάστακτο, ότι οι αμβλώσεις πρέπει να επιτρέπονται ελεύθερα, αφού η γυναίκα έχει το δικαίωμα να διαθέτει το σώμα της όπως θέλει, ότι ο πατέρας είναι αφέντης απαράδεκτος μέσα στο σπίτι και ότι χρειάζεται ένας νέος προσανατολισμός της ελληνικής Οικογενείας, σε τρόπο που να φθάσει το επίπεδο των οικογενειών της Ευρώπης.

Όλα αυτά έχουν πάρει τη μορφή έκστρατειάς, στην οποία συμπράττουν γυναίκες και άνδρες, που τα συνθήματά τους, όπως ακούονται στους δρόμους ή γράφονται στους τοίχους, προδίδουν το ιδεολογικό τους πιστεύω και αφήνουν να διαφανεί ο πραγματικός σκοπός που έχουν. Με το πρόσχημα της δήθεν προοδευτικότητας και του εκσυγχρονισμού επιχειρείται τομή σε βάθος και ανατροπή θεμελιωδών αρχών και κατευθύνσεων, με σκοπό την ουσιαστική διάλυση της Οικογενείας. Το πιο έκπληκτικό είναι ότι αυτή την επιδίωξη φαίνεται να έχει υιοθετήσει με όρισμένες προτάσεις της ή «Επιτροπή Γαζή», που, όπως θα δούμε στη συνέχεια, φιλοδοξεί να αλλάξει ριζικά τον χαρακτήρα και του γάμου και της Οικογενείας, με μια άτυχη και υποπτη προσπάθεια, να ξεπεραστούν και αυτά άσημα Ευρωπαϊκά «πρότυπα». Λιρωτάται κανείς, ποιός άραγε κακός δαίμονας φθόνησε την δημο-

φη οικογενειακή μας παράδοση, ποιά σκοτεινά συμφέροντα συνεμάχησαν για να φέρουν στο Έθνος μας τη συμφορά και ποιές άόρατες δυνάμεις κινούν τα νήματα πίσω από την έκστρατεία αυτή;

Ένδεικτικές περιπτώσεις

Για να μη νομισθεί ότι υπερβάλλουμε τα πράγματα και αδικούμε την αλήθεια, παραθέτουμε τώρα όρισμένες μόνο από τις προτάσεις της «Επιτροπής Γαζή» που αδίστακτα φρονούμε ότι αν γίνουν τελικά δεκτές από την Κυβέρνηση και από τη Βουλή, θα αποδούν μοιραίες για την επιβίωση της Οικογενείας στη χώρα μας:

1. Χωριστή κατοικία των συζύγων.

Μέχρι τώρα το κάθε άνδρógυνο ήταν υποχρεωμένο να μένει μαζί στο ίδιο σπίτι, να έχει δηλ. κοινή κατοικία. Σαν τέτοια όριζονταν ή κατοικία του άνδρα. Η γυναίκα έπρεπε να μένει σ' αυτήν. Δεν χρειαζόταν να τονίσουμε την ανάγκη και την αξία της κοινής συμβιώσεως του άνδρógυνου. Μπορείτε να φαντασθήτε Οικογένεια, και μάλιστα ελληνική, όπου άλλοι μένει ο άνδρας και άλλοι ή γυναίκα; Έ, λοιπόν, ή «Επιτροπή Γαζή» προτείνει να έχει ο κάθε σύζυγος δική του, χωριστή κατοικία. Έτσι —λέει— αποκαθίσταται ή ισότητα ανάμεσα σε άνδρα και γυναίκα. Αλλά, ποιός είπε ποτέ ότι ή κοινή κατοικία θίγει την ισότητα; Η ίδια Επιτροπή όμολογεί ότι ή κοινή κατοικία «ανταποκρίνεται εις την ισότητα και ότι το σύστημα αυτό «διεθνώς κερδίζει έδαφος». Και παρά ταύτα προχωρεί στην καθιέρωση της χωριστής κατοικίας. Αν ή πρόταση γίνει δεκτή, δεν είναι δύσκολο να φαντασθούμε πως ή Οικογένεια θα μεταβληθεί σε μια απλή κοινωνική σχέση.

2. Κατοικία άνηλικου τέκνου.

Αφού οι γονείς, σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, μπορούν να βέχουν χωριστή ο καθένας κατοικία, δημιουργείται θέμα για το που θα μένει το ανήλικο παιδί. Η «Επιτροπή» προ-

ει το παιδί να έχει κατοικία την κατοικία γονέως με τον οποίο διαμένει. Δηλ. το άν- γυνο θα αποφασίζει με ποιόν από τους δύο μένει το παιδί. Δεν υπολόγισε όμως τα ψυ- χολογικά που θα δημιουργηθούν στην καρ- του, ούτε την ουσιαστική κατάλυση της οικο- γειακής συνοχής, παρ' όλον ότι αναγνωρίζει η πρότασή της δεν είναι κλήρωσ. Ικανοποιη- ρ. Αλλά τότε προς τί η επικίνδυνη αυτή τιαση; Πειράματα θα κάνουμε στον ενδιαθη- οργανισμό της Οικογενείας:

3. Χ ω ρ ι σ τ ό έ π ώ ν υ μ ο τ ή ς ζ ύ γ ο υ.

Μέχρι τώρα η γυναίκα, όταν παντρεύεται, γνει το επώνυμο του άνδρός της. Η «Ψαιτρο- κρίνοντας πως αυτό είναι μείωση για τη ίκεια, προτείνει να διατηρεί η γυναίκα και ι το γάμο το πατρικό της επώνυμο. Η λύση η αναγνωρίζεται σαν «πράγματι τολμηρή». -ίς προσθέτουμε ότι είναι και περιττή. Γιατί ίκαιο που ισχύει σήμερα προβλέπει τη δυ- ήτητα σε ώρισμένες περιπτώσεις η γυναίκα κρατάει και το πατρικό της επώνυμο. Και η βλεψη αυτή έχει λύσει όλα τα συναφή προ- ατα. Με τη νέα ρύθμιση εισάγεται ένα σύ- α που είναι ξένο προς την ελληνική προ- τικότητα. Και στα ξένα Δίκαια οι γυναίκες, ε παντρεύονται, παίρνουν το επώνυμο του άν- ς. Έκεί δεν ισχύει η ισότητα των φύλων: τί έμεις να ξεπεράσουμε στο σημείο αυτό : γάλλους, βέλγους, όλλανδούς, Ιταλούς; Το ό επώνυμο των συζύγων τονίζει την ένότητα Οικογενείας. Γιατί να καταργηθεί;

4. Έ π ώ ν υ μ ο τ έ κ ν ο υ.

Τα παιδιά σήμερα παίρνουν το επώνυμο του έρα τους. Η «Ψαιτροπή» μια και υιοθετεί αστό επώνυμο για κάθε σύζυγο, ρυθμίζει και θέμα του επωνύμου των παιδιών, λέγοντας οι σύζυγοι πρέπει με δήλωσή τους την ώρα γάμου να καθορίζουν το επώνυμο που θέ- να έχουν τα παιδιά τους, που δεν είναι ά- αίτητο να είναι το ίδιο για όλα. Αλλ' όταν ταιδιά θα έχουν χωριστό το καθένα επώνυμο,

τότε θα ανακρίθουν πελώρια προβλήματα. Πρώ- τα - πρώτα ψυχολογικά, από τη συνειδητοποίηση της ανισότητας της οικογενειακής συνοχής και ένότητας. Τότερα ο κάθε γονέας θα άγρια πε- ρισσότερο το παιδί που έχει το δικό του επώ- νυμο, η διαφορά έπεται των επωνύμων, θα οδη- γήσει σε σύγχυση των δεσμών συγγενείας. Κι αν οι σύζυγοι διαφωνήσουν: Τότε η ο γάμος δεν θα γίνει, η κάποιος θα υποχωρήσει προς στον ισχυρότερο, όποτε κάλι η ισότητα πλήττεται. Και να σκεφθεί κανείς ότι τα ευρωπαϊκά Δίκαια δί- νουν στο παιδί το επώνυμο του πατέρα του. Στη Γερμανία ένα επώνυμο έχουν άνδρας και γυ- ναίκα και παιδιά, το ίδιο και στην Αυστρία. Στη Γαλλία το παιδί παίρνει το επώνυμο του πατέρα του. Έκεί δεν ισχύει η αρχή της ισότητας:

5. Κ α τ ά ρ γ η σ η τ ο υ ά ρ χ η γ ο υ τ ή ς Ο ί κ ο γ ε ν ε ί α ς.

Η «Ψαιτροπή» θέλοντας ισότιμους τους δύο συζύγους, καταργεί τον άνδρα από αρχηγό του οίκου. Έτσι ίκανοποιεί το αίτημα των φεμινι- στικών οργανώσεων που την αρχηγία του άνδρα έβλεπαν σαν μείωση της γυναίκας. Και αρχήν θα πρέπει να λεχθεί ότι η χριστιανική αντίληψη θέλει τον άνδρα κεφαλή της γυναίκας, σύμφωνα με τη γνωστή ρήση του Άπ. Παύλου. Αυτό ο- μως δεν σημαίνει κυριαρχία του άνδρα επί της γυναίκας προς εξουτελισμόν της, ούτε τυραννία και αυθαιρεσία. Ο χριστιανός άνδρας, είτε σαν σύζυγος, είτε σαν πατέρας, είναι στην ουσία ο προστάτης γυναίκας και παιδιών. Απτός βασικά εξασφαλίζει τον έπιούσιο με ιδρώτα και κόπο. Η γυναίκα είναι βασίλισσα του σπιτιού, αξιμ- μάνη και τροφός των παιδιών. Αυτόν τους «ρό- λους» δεν τους θέλουν οι προοδευτικοί. Θέλουν όχι συγκυριαρχία —που σήμερα υπάρχει κατ' ουσίαν— αλλά διάλυση. Γιατί όταν δεν υπάρχει ένας αρχηγός σε μια ομάδα, τίποτε δεν πάει μπροστά. Έπι, θέλουμε τους δύο συζύγους συνεργάτες για το καλό της Οικογενείας. Θέ- λουμε τη γυναίκα με αξιοπρέπεια και δικαίωμα- τα. Όμως το να θεωρείται ο άνδρας αρχηγός του σπιτιού είναι πολλαπλά χρήσιμο, χωρίς να είναι ζημιογόνο. Προλαβαίνει συγκρούσεις, με-

θοδεύει τη λύση των προβλημάτων, εξαιραλίζει δυναλότητα. Τυχόν καταχρήσεις μεταρουν να αντιμετωπισθουν με συγκεκριμένα μέτρα.

Β. Τό κώλυμα από το θεϊο Βάπτισμα.

Σήμερα απαγορεύεται να νυμφευθεί ο νονός την ανάδεξιμά του, ή τη μητέρα της. Η «Έπιτροπή» ζητεί να μπορεί ο κουμπάρος να νυμφεύεται την κουμπάρα του. Δηλ. περιορίζει το κώλυμα, που προβλέπουν οι 1. Κανόνες. 'Αλλ' έκτος του ότι μια τέτοια ρύθμιση είναι αντικανονική και άρα αντισυνταγματική, είναι και άποπτη, γιατί αποβλέπει, σε συνδυασμό μάλιστα με τις μεταβατικές διατάξεις, να καλύψει εκ των ύστερων και αναδρομικά κάποια ή κάποιες περιπτώσεις τέτοιων γάμων, που σήμερα δεν μπορούν να νομιμοποιηθούν.

Όχι στο ξεπούλημα

Αυτά, μεταξύ πολλών άλλων, προτείνει η «Έπιτροπή Γαζή» στην Κυβέρνηση. Δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς ειδικός έπιστήμονας για να διαπιστώσει πόσα υπόσχες και έξω της έλληνικής πραγματικότητας είναι πολλές από τις προτάσεις αυτές. Λίγο κοινό μυαλό χρειάζεται και πολλή αγάπη στην Ελλάδα και την ορθόδοξη Παράδοσή της για να καταλάβουμε ποιος κίνδυνος έλλοχεύει. Η όμορφη παραδοσιακή μας Οικογένεια μετατρέπεται σε ξενοδοχείο ύπνου και φαγητού, χωρίς ένότητα, χωρίς ιεράρχηση, χω-

ρίς αγάπη. Ούτε στην... προουδεντική Εύρωπη δεν είναι έτσι. Έμεις θελήσαμε να ξεπεράσουμε τους Εύρωπαίους, για να φανούμε τάχα έξελιγμένοι και πολιτισμένοι! Η ασέβεια που εκδηλώνεται προς τον Θεμό του γάμου και της Οικογενείας είναι πρωτοφανής. Έδώ πρόκειται για άληθινό ξεπούλημα μπρος από βωμό δήθεν του ξεφυροπαϊσμού...

Ο κίνδυνος είναι μέσα στα σπίτια μας. Και η ευθύνη όλων μας μεγάλη. Η νέα Έπιτροπή που ορίστηκε για τελική έπεξεργασία των προτάσεων αυτών δεν πρέπει να τις αλαβετήσει. Κανείς δεν πρέπει να αδιαφορήσει. Οι γονείς πρώτοι πρέπει να διαμαρτυρηθούν, οι τίμιοι οίκογενειάρχες, οι πολύτεκνοι, οι ήθικοι άνθρωποι. Η Έκκλησία έπειτα θα ύψώσει —όπως ήρωσε ήδη— φωνή διαμαρτυρίας και θα έμποδίσει το έγκλημα. Και ο Λαός μας όλος πρέπει να ξεσηκωθεί. Να ενεργήσει με τρόπο που θα κάνει γνωστό, ότι δεν ανέχεται κακοποίηση της Οικογενείας, απογείστωσή της από τις χριστιανικές αρχές, διάλυση ούσιαστική και κατάλυσή της. Θα φωνάξει ο Λαός μας ότι θέλει το γάμο Θεμό του Έθνους και την Οικογένεια Ιερή και απορρασάλευτη φωλιά. Τα ξένα πρότυπα δεν είναι πάντα αξιομίμητα. Έμεις έχουμε Ιστορία και παράδοση. Τον έκσυγχρονισμό ως τον άφήσαμε για άλλους τομείς. Θέλουμε η Οικογένεια να μείνει όπως ήταν μέχρι τώρα, έστία αγάπης, φωλιά στοργής, χώρος έλλογίας, θεμέλιο προόδου, άληθινή Έκκλησία, σωστή κιβωτός.

«Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΝΕΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ»

Είναι το θέμα δημόσιας συζητήσεως που θα γίνει στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, με πρωτοβουλία της Ίερως Αρχιεπισκοπής Αθηνών, την Τρίτη, 20 Ιανουαρίου 1981, ώρα 6.30' μ.μ. Στη συζήτηση θα λάβουν μέρος ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος, ή κ. Άννα Συνοδινού, βουλευτής, ή κ. Θάλεια Δραγώνα, Ψυχολόγος και ό κ. Άντώνης Παπαντωνίου, Θεολόγος - Κοινωνιολόγος.

Θά προλογίσει ό όμ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γερ. Κονιδάρης. Τη συζήτηση θα συντονίσει ό δημοσιογράφος κ. Χρ. Θεοδωρόπουλος.

Είσοδος έλευθέρα.